

нейното безгранично довѣрие къмъ доноситѣ на Петраки или Петреско. Тази маневра обаче, Ботйовъ вършилъ пакъ съ цѣль. Властѣта, която станала брутална къмъ него и къмъ Браилската емиграция, слѣдъ двата горни инцидента, трѣбвало да се заблуди по другъ пжтъ, или да се разувѣри, че въ негово лице тя има единъ опасенъ човѣкъ. Какъ? — като се докаратъ до абсурдъ неговитѣ походи, сир. и самата полиция да не вѣрва на онова, което вижда съ очитѣ си, или което вѣрни агенти ѣ донасятъ. Петраки Симовъ получилъ още десетъ нови анонимни писма, но косъмъ не падналъ отъ главата му. Нѣколкото тайни агенти, прѣдзначени да слѣдятъ хората, се отчаяли. Каква е тая политика? — въ недоумѣние се питали власитѣ.

Ето каква била работата:

въ Галацъ имало нѣкой си чокоинъ на име Н. Влайко или Влуйко, при когото се намиралъ и единъ богатъ евреинъ. Петъръ Дългиятъ, когото най-често пращали по рекогносцировка или въ качеството на миситинъ, донесълъ, че въ Галацъ се явилъ новъ берекетъ. Евреинътъ не е живѣлъ повече отъ седмица: Дългиятъ му челъ кжса молитва . . .

въ Браила имало нѣкой си арменецъ Иоханезъ, тежъкъ търговецъ — бекаринъ. Конспирацията на нѣколко пжти му доказвала, че за свободата на човѣчеството трѣбва да се залага мило за драго, че освобождението на България значи отслабването на Турция, а колкото по-е слабъ цариградския балванъ, толкова по-скоро ще бжде свободно и Иоханезовото отечество, но арменския бай Симовъ ималъ дебела глава. — „Татма, ти ще се хванешъ слуга у този мерзавецъ“, рѣшилъ „комитетътъ“. Единъ прѣкрасенъ день Иоханезъ рѣшилъ да прати „слугата“ по важна нѣкоя работа до Галацъ. Дългиятъ това и чакалъ. Вмѣсто да трѣгне за Галацъ, той сполучилъ да се скрие въ самата кжща на господаря,